

przed § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. 1. Pracownik zwolniony od pracy na podstawie zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby lub o potrzebie zapewnienia opieki w domu choremu członkowi rodziny jest obowiązany doręczyć to zaświadczenie zakładowi pracy w ciągu dwóch dni po dniu ich wystawienia. Doręczenie zaświadczenia następuje osobiście lub za pośrednictwem innych osób albo przez pocztę.

2. Przed doręczeniem zakładowi pracy zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby pracownik zatrudniony w zakładzie pracy objętym opieką lekarską przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej albo przychodni (punktu lekarskiego) przy usługowym zakładzie pracy ma obowiązek zgłosić się osobiście w tej przychodni (punkcie lekarskim) dla poświadczenia zaświadczenia, które zostało wydane przez inny zakład społeczny służby zdrowia, jeżeli pracownik przebywa w miejscu zamieszkania oraz według wskazań lekarskich podanych w zaświadczeniu może chodzić.

3. Przypadki, w jakich nie jest wymagane poświadczenie, o którym mowa w ust. 2, określają przepisy o wydawaniu orzeczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia.

4. Niedoręczenie zakładowi pracy zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy lub o potrzebie zapewnienia opieki w domu choremu członkowi rodziny w terminie i według zasad określonych w ust. 1 i 2 pociąga za sobą zastosowanie środków przewidzianych w przepisach o przestrzeganiu porządku i dyscypliny pracy.

5. Doręczenie zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy po terminie określonym w ust. 1, nie później jed-

nak niż w ciągu 3 dni po tym terminie, kierownik zakładu pracy może uznać na wniosek rady zakładowej (delegata związkowego) za usprawiedliwione i nie powodujące skutków wymienionych w ust. 4, jeżeli:

- 1) według wskazań lekarskich pracownik powinien leżeć w łóżku i w tym czasie nie było domowników lub brak było innej osoby, która mogłaby doręczyć zaświadczenie w zakładzie pracy albo przesać je przez pocztę;
- 2) stawienie się pracownika w przychodni (w punkcie lekarskim) dla poświadczenia zaświadczenia (ust. 2) uniemożliwione zostało obiektywnymi przeszkodami, a w szczególności zakłóceniami w funkcjonowaniu publicznych środków komunikacji międzymiastowej lub zakładowego środka lokomocji albo pożarem, powodzią, ostrym mrozem, zgonem najbliższego członka rodziny.

6. W razie doręczenia zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy przez pocztę, za datę doręczenia uważa się datę stempla pocztowego.

7. W razie przymusowej izolacji pracownika z powodu choroby zakaźnej, decyzję o izolacji doręcza zakładowi pracy organ państwowej inspekcji sanitarnej. W razie pobytu pracownika w zamkniętym zakładzie społecznym służby zdrowia, zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy doręcza zakładowi pracy ten zakład."

§ 2. Zakłady pracy podadzą do wiadomości pracowników treść niniejszego rozporządzenia w sposób przyjęty w zakładzie niezwłocznie po jego ogłoszeniu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

313

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa.

Na podstawie art. 4 ust. 6 i art. 8 ust. 7 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1963 r. Nr 42, poz. 237) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1962 r. Nr 31, poz. 149) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zagospodarowanie łąk obejmuje zagospodarowanie zmeliorowanych, jak również nie wymagających melioracji trwałych łąk i pastwisk, nie wyłączając terenów łąkowo-pastwiskowych użytkowanych czasowo jako grunty orne, oraz zagospodarowanie nieużytków przeznaczonych na trwałe łąki i pastwiska po ich zmeliorowaniu.”

2) w § 2:

a) w ust. 1 pkt 2 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) budowie deszczowni służących do nawadniania wodami czystymi:

— za rurociągi doprowadzające wodę do granic obszaru nawadnianego za pomocą deszczowni

25% kosztów,

— za przenośne urządzenia pompowe oraz urządzenia sieci stałej i ruchomej na terenie obszaru przeznaczonego do nawadniania za pomocą deszczowni

100% kosztów.”

b) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) za wykonanie urządzeń melioracji półpodstawowych i szczegółowych (w tym również deszczowni) rozprowadzających ścieki na terenach rolniczego ich wykorzystania

25% kosztów.”

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Wysokość poniesionych przez Państwo kosztów, które przyjmuje się za podstawę obliczenia kwoty przypadającej do zwrotu (ust. 1 i 2), odpowiadać powinna normatywnym kosztom bezpośrednim w rozumieniu przepisów o kosztorysowaniu robót.”
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 „4. Koszty opracowania dokumentacji technicznej oraz inne koszty związane z wykonaniem robót, nie wchodzące w skład normatywnych kosztów bezpośrednich (ust. 3), a przy budowie urządzeń do rolniczego wykorzystania ścieków również koszty wykonania oczyszczalni ścieków, urządzeń do doprowadzania ścieków na tereny rolniczego ich wykorzystania oraz pól awaryjnych i filtracyjnych ponosi w całości Państwo.”
- 3) w § 3:
 a) w ust. 2 pkt 5 oraz w ust. 5 pkt 3 po wyrazach „wartość materiałów i robocizny” dodaje się wyrazy „oraz usług transportowych”,
 b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
 „6. Jeżeli odbudowa drenowań wykonana była na obszarze nie objętym działalnością spółki wodnej, w wykazie określonym w ust. 1 i 2 należy podać dane wymienione w ust. 2 pkt 1, 2, 5 i 6, a nadto wyrażony w hektarach obszar tych gruntów należących do poszczególnych właścicieli, które objęte zostały danym systemem drenarskim, oraz wysokość stawki opłat melioracyjnych z jednego hektara gruntów objętych tym systemem.”
- 4) w § 4:
 a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 „1a. Jeżeli na obszarze nie objętym działalnością spółki wodnej wykonana była odbudowa drenowań, wysokość opłaty melioracyjnej przypadającej od każdego z zainteresowanych właścicieli gruntów uzyskuje się przez pomnożenie ustalonej dla danej gromady (miasta, osiedla) stawki z 1 ha gruntów przez ilość hektarów tych gruntów należących do poszczególnego właściciela, które objęte są danym systemem drenarskim.”
 b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „(art. 4 ust. 4)”,
 c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Jeżeli zainteresowany właściciel gruntu w czasie wykonywania robót melioracyjnych dostarczył materiał, robociznę lub świadczył usługi transportowe z własnej inicjatywy lub w ramach świadczeń obowiązkowych (art. 4 ust. 5), należną od niego opłatę melioracyjną zmniejsza się o wartość robocizny, materiału lub usług transportowych, chyba że na wniosek zainteresowanego za świadczenia te otrzymał zapłatę.”
 d) dodaje się w ust. 4 w brzmieniu:
 „4. Jeżeli zainteresowany właściciel gruntu w związku z wykonywaniem melioracji poniósł szkodę, opłatę melioracyjną obliczoną w sposób wskazany w ust. 1 i 1a zmniejsza się o wartość szkód obliczonych z uwzględnieniem zasad ustalonych w art. 8 ust. 1—4 i 6.”
- 5) w § 5:
 a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Wartość świadczeń określonych w § 4 ust. 3 ustala się odpowiednio do rodzaju świadczenia, a mianowicie:
 1) za robociznę — według cen akordowych, a w razie wykonania prac nie objętych systemem akordowym według czasowego systemu płac (dniówkowo-godzinowego) określonego układem zbiorowym w budownictwie,
 2) za materiały — według cennika materiałów budowlanych lub cen miejscowych, jeżeli takie były przyjęte jako obowiązujące w kosztorysie umownym,
 3) za usługi transportowe — według taryfy towarowej przewozów konnych lub taryfy towarowej stosowanej w przedsiębiorstwach Państwowej Komunikacji Samochodowej.”
 b) w ust. 2 wyrazy „art. 7 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 8 ust. 2”, a wyrazy „(art. 5 ust. 6)” wyrazami „(art. 6 ust. 2)”,
 c) w ust. 5 wyrazy „łącznie z wartością robocizny lub materiałów” zastępuje się wyrazami „łącznie z wartością robocizny, materiałów lub usług transportowych”, a wyrazy „(art. 5 ust. 6)” — wyrazami „(art. 6 ust. 2)”,
 6) w § 6 ust. 3 wyrazy „pomniejszonych o wartość materiałów i robocizny” zastępuje się wyrazami „pomniejszonych o wartość materiałów, robocizny i usług transportowych”,
 7) w § 8 ust. 1 wyrazy „(art. 5)” zastępuje się wyrazami „(art. 6)”, a wyrazy „(art. 7 ust. 5)” — wyrazami „(art. 8 ust. 5)”,
 8) w § 10 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 „5. Ulgi określone w ust. 3 i 4 stosuje się również w przypadku zaliczenia na poczet opłat melioracyjnych odszkodowania za grunt wywłaszczony stosownie do przepisów art. 12 oraz w przypadku zaliczenia wartości świadczeń w naturze na poczet opłat melioracyjnych.”
- 9) po § 11 dodaje się § 11a w brzmieniu:
 „§ 11a. 1. Jeżeli grunty położone w obrębie terenów bagiennych lub kompleksów łąkowo-pastwiskowych albo terenów przewidzianych do rolniczego wykorzystania ścieków stanowią własność osób prywatnych, a przy tym mogą być bardziej racjonalnie zagospodarowane w ramach państwowej gospodarki rolnej, organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej może, za zgodą zainteresowanego właściciela, wydać decyzję o przejęciu na własność Państwa odpowiedniej części takich gruntów zamiast przypadającej od niego opłaty melioracyjnej (art. 4 ust. 4).
 2. W przypadkach określonych w ust. 1 zainteresowanemu właścicielowi gruntów przysługują ulgi analogiczne, jak z tytułu przedterminowej spłaty opłat melioracyjnych (§ 10 ust. 3 i 4); jako podstawę rozliczeń z tytułu przejęcia na rzecz Państwa części jego gruntów przyjmuje się ceny stosowane przy sprzedaży odpowiednich gruntów państwowych nieruchomości rolnych.
 3. Ostateczna decyzja o przejęciu gruntu na własność Państwa stanowi tytuł do ujawnienia tego prawa w księdze wieczystej.”
- 10) w § 12:
 a) w ust. 2 pkt 5, 6 i 7 zastępuje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
 „5) wysokość stawki opłat za zagospodarowanie 1 ha łąk w danej gromadzie (mieście, osiedlu) oddzielnie dla każdej z metod zagospodarowania (uprawa pełna, podsiew, nawożenie),
 6) wartość nawozów, robocizny i usług transportowych świadczonych przez poszczególnych wła-

ścicieli (pkt 2) w związku z zagospodarowaniem ich łąk.”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wysokość stawki opłat z tytułu zagospodarowania 1 ha łąk (ust. 2 pkt 5) uzyskuje się przez podzielenie ogólnej kwoty podlegających zwrotowi kosztów (§ 2 ust. 1 pkt 2 lit. g) oraz art. 4 ust. 7) z tytułu zagospodarowania odpowiednią metodą łąk w danej gromadzie (mieście, osiedlu) przez ilość hektarów łąk objętych takim zagospodarowaniem.

2b. Wartość dostarczonych nawozów oraz wartość robocizny i usług transportowych (ust. 2 pkt 6) ustala się według obowiązujących cenników kosztorysowych w wysokości normalnych kosztów bezpośrednich w rozumieniu przepisów o kosztorysowaniu robót.”;

11) w § 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość opłaty przypadającej od każdego z właścicieli tych gruntów, które objęte były zagospodarowaniem (§ 12 ust. 2 pkt 2), uzyskuje się przez przemnożenie odpowiedniej dla danej metody zagospodarowania stawki opłat z 1 ha (§ 12 ust. 2 pkt 5) przez ilość hektarów zagospodarowanych taką metodą łąk należących do tego właściciela.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy ustalaniu opłat określonych w ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy § 4 ust. 2—4, § 6 ust. 1, 2 i 4, § 7 oraz § 10 ust. 5 i § 11a ust. 2.”;

12) po § 14 dodaje się §§ 14a, 14b, 14c, 14d, 14e, 14f i 14g w brzmieniu:

„§ 14a. Drogi dojazdowe niezbędne dla umożliwienia właściwego użytkowania zmeliorowanego obszaru mogą być budowane na koszt Państwa (ze środków przewidzianych na melioracje) w obrębie meliorowanych terenów bagiennych lub kompleksów łąkowo-pastwiskowych w tych przypadkach, gdy będą objęte dokumentacją projektowo-kosztorysową sporządzoną dla inwestycji melioracyjnych na tych terenach (kompleksach).

§ 14b. 1. Jeżeli drogi dojazdowe (§ 14a) po ich wybudowaniu odpowiadać będą warunkom uzasadniającym zaliczenie do którejkolwiek z kategorii dróg publicznych, do dróg tych, po zaliczeniu ich w trybie przepisów o drogach publicznych do odpowiedniej kategorii drogi publicznej, stosuje się te przepisy.

2. Utrzymanie dróg dojazdowych nie zaliczonych do kategorii dróg publicznych należy do właścicieli tych gruntów zmeliorowanych, dla których właściwego zagospodarowania droga została wybudowana; koszty utrzymania takich dróg ponoszą właściciele zmeliorowanych gruntów w wysokości proporcjonalnej do powierzchni tych gruntów.

3. Jeżeli droga dojazdowa (ust. 2) wybudowana została dla właściwego zagospodarowania zmeliorowanych gruntów państwowych, a grunty te oddane zostały w zarząd, użytkowanie lub dzierżawę, koszty utrzymania takiej drogi obciążają zarządcę, użytkownika lub dzierżawcę w wysokości obliczonej stosownie do przepisu ust. 2.

4. Nadzór państwowy nad utrzymaniem dróg dojazdowych określonych w ust. 2 sprawują biura gromadzkich rad narodowych.

§ 14c. 1. Jeżeli wykonawca robót nie jest w stanie we własnym zakresie zabezpieczyć wykonania przewidzianych planem robót z zakresu melioracji półpodstawowych, czy szczegółowych (z wyjątkiem zagospodarowania łąk), bądź bezpośrednio z nimi związanych melioracji podstawowych, biuro gromadzkiej rady narodowej na wniosek wykonawcy robót może zobowiązać spółkę wodną oraz nie zorganizowanych w spółkę wodną zainteresowanych właścicieli takich gruntów, na których mają być wykonane te roboty, do świadczenia robocizny, materiału lub usług transportowych (art. 4 ust. 5).

2. Wykonawca robót równocześnie z wnioskiem o wprowadzenie obowiązku świadczenia powinien zgłosić odpowiednie zapotrzebowanie na te świadczenia.

3. Wniosek wraz z zapotrzebowaniem powinien być zgłoszony do biura właściwej gromadzkiej rady narodowej przynajmniej na 2 miesiące przed zamierzonym przystąpieniem do wykonania robót.

4. W zapotrzebowaniu należy wskazać:

- 1) obszar (ilość hektarów), na którym mają być wykonane roboty i rodzaj tych robót,
- 2) nazwę i siedzibę spółki wodnej oraz imiona i nazwiska zainteresowanych właścicieli gruntów nie zorganizowanych w spółkę wodną,
- 3) ilość hektarów gruntów przewidzianych do zmeliorowania, objętych działalnością spółki wodnej lub spółdzielni produkcyjnej albo też należących do poszczególnych właścicieli nie zorganizowanych w spółkę wodną,
- 4) rodzaj i rozmiar świadczeń przewidzianych do wykonania w trybie określonym w ust. 1 oraz termin ich wykonania,
- 5) ogólną wartość poszczególnego rodzaju świadczeń, jakie w danym roku niezbędne będą dla zrealizowania planu robót.

§ 14d. 1. Biuro gromadzkiej rady narodowej w oparciu o zapotrzebowanie określone w § 14c ust. 2—4 wzywa spółkę wodną oraz zainteresowanych właścicieli gruntów do wykonania określonych świadczeń; wezwanie powinno być doręczone przynajmniej na 14 dni przed terminem, w którym zobowiązany powinien zgłosić się do wykonania świadczenia. Odpis wykazu osób wezwanych do wykonania świadczeń doręcza się wykonawcy robót.

2. Wezwanie stanowi decyzję w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, która w szczególności powinna zawierać:

- 1) wysokość obowiązkowych świadczeń wyrażoną w złotych i czas trwania tych świadczeń,
- 2) adres i nazwę kierownictwa budowy,
- 3) termin, w jakim zobowiązany powinien się zgłosić do kierownictwa budowy w celu otrzymania przydziału roboty lub stosownie do potrzeb — w celu dostarczenia materiału albo świadczenia usługi transportowej,

- 4) pouczenie o skutkach niedopełnienia obowiązku świadczeń (§ 14f ust. 2).
3. Wysokość obowiązkowych świadczeń (ust. 2 pkt 1) nie może przekraczać:
1) przy drenowaniu	250 zł,
2) w pozostałych przypadkach	120 zł
- licząc na 1 ha meliorowanych gruntów przy uwzględnieniu cen i taryf określonych w § 5 ust. 1.
4. Biuro gromadzkiej rady narodowej, ustalając wysokość obowiązkowych świadczeń, powinno wziąć pod uwagę stan gospodarstwa rolnego zainteresowanego właściciela gruntu, ilość osób zdolnych do pracy w tym gospodarstwie, a w przypadku świadczenia usług transportowych — ilość i rodzaj pojazdów, jakimi zainteresowani dysponują.
5. Termin wykonania świadczeń należy określić w porozumieniu z kierownictwem budowy, przy czym termin ten nie może przypadać w okresie szczególnego nasilenia prac polowych, jak siewy, zniwa i wykopki.
6. W wezwaniu do świadczeń skierowanym do spółki wodnej biuro gromadzkiej rady narodowej określa rodzaj świadczeń, ogólną ich wartość oraz termin wykonania z pouczeniem, że zarząd spółki we własnym zakresie powinien wyznaczyć zobowiązanych do świadczenia robót, materiałów lub usług transportowych.
7. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku wykonania świadczeń.
- § 14e. 1. Obowiązek bezpośredniego świadczenia robót nie dotyczy:
- 1) młodocianych w wieku do lat 18 oraz kobiet,
 - 2) inwalidów bez względu na wiek oraz mężczyzn w wieku powyżej lat 60.
2. Biuro gromadzkiej rady narodowej w przypadkach uzasadnionych stanem zdrowia bądź inną ważną przyczyną może zwolnić od obowiązku bezpośredniego świadczenia robocizny także i inne osoby, jak również w przypadkach uzasadnionych zwolnić od obowiązku świadczenia usług transportowych.
3. Zwolnienia wymienione w ust. 2 wydaje biuro gromadzkiej rady narodowej po zaopiniowaniu przez komisję rolnictwa i zaopatrzenia ludności gromadzkiej rady narodowej.
- § 14f. 1. Wykonawca robót (kierownik budowy), po upływie okresu wyznaczonego na wykonanie świadczeń, obowiązany jest zawiadomić biuro gromadzkiej rady narodowej, kto i w jakim zakresie nie wykonał obowiązkowych świadczeń.
2. Spółki wodne oraz zainteresowani właściciele gruntów nie zorganizowani w spółkę wodną, którzy w czasie ustalonym przez biuro gromadzkiej rady narodowej nie wykonali świadczeń bez uzasadnionego usprawiedliwienia, obowiązani są uiścić opłaty melioracyjne w terminie do dnia 30 października tego roku kalendarzowego, w którym roboty zostały ukończone. Jeżeli jednak roboty ukończone zostały w listopadzie lub grudniu danego roku kalendarzowego, opłata powinna być uiszczona w terminie do dnia 30 października roku następnego, a w przypadku rozłożenia opłat melioracyjnych na raty (§ 10 ust. 1) okres spłaty całości należnych od nich opłat nie może przekraczać połowy okresów wymienionych w § 10 ust. 1 pkt 2 licząc od daty ukończenia robót.
3. Rozliczenia z tytułu wykonania obowiązkowych świadczeń odbywają się stosownie do przepisów § 3 ust. 2 pkt 5 i ust. 5 pkt 3, § 4 ust. 3, § 5 ust. 1 i 5 oraz § 6 ust. 3.
- § 14g. Przepisy rozporządzenia dotyczące biur gromadzkiej rady narodowych stosuje się odpowiednio do właściwych do spraw rolnych organów prezydentów miejskich (dzielnicowych) rad narodowych oraz rad narodowych osiedli.
- 13) użyte w rozporządzeniu określenie „renowacja” zastępuje się określeniem „odbudowa”.
- § 2. Przepisu § 5 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1962 r. Nr 31, poz. 149) w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się do świadczeń wykonanych przed dniem 1 stycznia 1964 r.; wartość tych świadczeń ustala się według przepisów dotychczasowych.
- § 3. Minister Rolnictwa ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.
- § 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Rolnictwa i Finansów oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.
- § 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

314

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1963 r.

w sprawie ustalenia wykazów chorób zakaźnych.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz następujących chorób zakaźnych, których zwalczanie normują przepisy ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych: